

[Paul Schlüter.]

gen udløber. Jeg synes, det er rigtigt, at dette hovedproblem tages op til grundig analyse i udvalget.

I øvrigt lægger jeg vægt på, at boligministeren gør det ganske klart i sine bemærkninger, at der stiles mod, at man kan undgå højere indskud og højere husleje i det byggeri, som skal løse særlige sociale opgaver. Det synes jeg er en fornuftig og god social betragtning, som jeg håber bliver opretholdt.

Jeg vil gerne sige til sidst, at jeg ventede i dag med stor spænding på hr. Ivar Nørgaards indlæg. Vi behandler i dag finanslovsforslaget, og vi behandler et samlet oplæg til en langsigtet økonomisk reform, og det er klart, at når en tidligere økonomiminister tager ordet i en sådan debat, så må man have store forventninger. Men jeg må indrømme, at det var lidt svært at genkende konturerne af den tidligere ansvarlige økonomiminister. Jeg havde naturligvis ikke ventet nogen erkendelse af, at hvis socialdemokratiets politik fra den dag, man satte sig på oppositionsbænkene, og frem til dette øjeblik var blevet gennemført, så ville vi i dag have haft en forrygende inflation og formentlig stået over for en erkendelse af, at en devaluering var næsten uundgåelig. Men når man dels vil gennemføre langt højere statsudgifter i størrelsesordenen over 1½ milliard kr. og samtidig gennemføre væsentlige indkomstnedsættelser for statskassen, så må det blive resultatet.

Nu er det ingen kunst at angribe et hvilket som helst sæt saneringslove, hvis man gør det ud fra den forudsætning, at man selv skulle være fritaget fra at tilbyde et alternativ. Men jeg vil da gerne sige til hr. Ivar Nørgaard: synes han virkelig, at udsigterne for det danske samfunds økonomi på lang sigt er så lyse, at ingen som helst grundlæggende reform skulle være nødvendig? Det kan da vist ikke være rigtigt.

Jeg har set i morgenaviserne, at hr. J. O. Krag allerede i aftes skal have givet regeringens forslag den såkaldt kolde skulder og har stillet sig ganske negativt over for det samlede oplæg. Jeg vil gerne sige, at det tror jeg slet ikke på. Det må da være forhastet. Jeg ved godt, at man næsten kan komme til at beundre den konsekvens, hvormed hr. J. O. Krag kan sige nej. Det er

ikke hver gang, men hver eneste gang. Der er noget næsten robotagtigt over den hast, hvormed hr. J. O. Krag afviser at gå ind i et samarbejde. Det er fuldautomatisk, uden funktioneringsfejl. Men jeg vægrer mig ved at tro, at lederen af landets største parti fortsat vil administrere 63 mandater her i salen på den måde, at man nok fritages for ethvert ansvar, men samtidig sætter en så stor gruppe i tinget uden for enhver indflydelse.

Vi vil gerne bidrage til nær kontakt med oppositionen for at få de grundlæggende skavanker i dansk økonomi fjernet. Jeg tror, at når vi nu — og det er jo hensigten — sender alle forslagene til samlet forhandling i ét udvalg, så vil det kunne bidrage til en nær kontakt mellem regeringspartier og oppositionspartier. Og jeg vil gerne understrege, at min gruppe opfatter regeringens forslag som et oplæg til en forhandling. Vi kan gennemføre disse forslag selv, og er det nødvendigt, så må vi gøre det. Men vi søger et bredt samarbejde, og vi vil strække os langt for at få det.

Vi befinder os jo ikke i nogen akut økonomisk krise. Der er ikke tale om, at vi i løbet af få dage skal gennemføre en lang række love. Det er jo prøvet så tit. Der er ikke forelagt en traditionel buket, som vil visne hurtigt. Der er slet ikke tale om hasteforslag. Der vil være god tid til udvalgsbehandlingen. I min gruppe glæder vi os til, at der nu bliver mulighed for at være med til at løse langtidsp problemerne i dansk økonomi. Det drejer sig nu ikke blot om at slå patientens feber ned; nu må han kureres for den mangeårige sygdom.

Damsgaard: Indledningsvis vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om finanslovsforslagets opbygning.

Da vi sidste år ved samme tid foretog første behandling af finanslovsforslaget for 1969-70, takkede jeg den højtærede finansminister for en række tekniske ændringer, bl. a. for samlingen af alle de under et enkelt ministerium hørende bevillingsforslag i en enkelt paragraf og for udvidelsen af budgetoversigterne med yderligere et år, så at de sammen med finanslovsforslaget dækker en 4-årig periode.

Jeg kan nu tilføje, at det under arbejdet i finansudvalget viste sig at være overordnet-